तमुन्दति उन्दी क्लेदने अद्भिः क्लेदयति आर्द्रं करोति सवित्रेत्यादिना[1] मन्त्रेणोदङ्मुख उपविष्टोऽध्वर्युः ।

त्र्येण्या शलल्या विनीय त्रीणि कुशतरुणान्यन्तर्दधात्योषधऽइति (४. १) ॥ १५ ॥ त्र्येण्या शलल्या क्लिन्नान्केशान्विनीय पृथक्कृत्य विजटान्कृत्वा[2] त्रीणि कु॰णानि दर्भतृणान्यन्तर्दधाति । त्रिषु स्थानेषु एनी श्वेता कर्बुरा त्र्येणी[3] शलली सेधाशलाका श्वाविद्रोम · त्रिः श्वेतयेति सूत्रान्तरात्[4] · वर्णादनुदात्तात्तोपधात्तो न इति (पा॰ ४. १. ३९) ङीप् तकरस्य च नकारः एतशब्दः कर्बुरवर्णवाची अनुदात्तान्तस्तोपधः ।

त्र्यायुषमिति (३. ६२) यजमानो जपति ॥ १६ ॥ स्वरेण ।

शिवो नामेति (३. ६३) लोहक्षुरमादाय निवर्तयामीति (३. ६३) वपति ॥ १७ ॥ अध्वर्युः लोहक्षुरं लोहेन ताम्रेण परिष्कृतमयोमयमेव क्षुरं हस्तेन गृहीत्वा कुशतृणान्तर्हितान्केशांश्छिनत्ति · तृणानामपि छेदनं कर्तव्यम् सकेशानि प्रछिद्येति (पारस्कर २. १) क्वचिद्दर्शनात् । लोहमत्र ताम्रमुच्यते लोहित इवाग्निरिति वचनात् (२. ६. ४. ५) · तद्वान् लोहः लोहपरिष्कृतः मरुदेशे तादृशस्यैव[5] प्रसिद्धत्वाद्वपनसामर्थ्याच्च लोह इति मतुब्लोपेन निर्देश इति हरिस्वामिनः ।

एवं पश्चादुत्तरतश्च ॥ १८ ॥ यथा दक्षिणगोदानस्योन्दनादि वपनान्तमुक्तम् एवं पश्चाद्गोदाने शिरसः पश्चात्प्रदेशे उत्तरगोदाने उत्तरस्मिञ्छिरःप्रदेशे · जपक्षुरादानयोरभावः कृतत्वात् ।

गृहेषु पौर्णमासꣳ समारूढनिर्मथितयोस्तथा चेत् ॥ १९ ॥ ततः पर्वकरणप्रदेशादागत्य[6] गृहेषु समा॰तयोः अग्न्योः पौर्णमासं कर्तव्यम् · चेद्यदि तथा कृतं भवति समा॰तयोः पर्व कृतं[7] भवति तदा पर्वसमाप्त्यनन्तरं समा॰तयोः पौर्णमासं कर्तव्यम् नान्यथेत्यर्थः । तत्र चतुर्णां पर्वणां मध्ये वरुणप्रघासाः साकमेधाश्चोदवसाय समा॰तयोः क्रियन्ते · तथा गृहानित्वा निर्मथ्याग्नी पौर्णमासेन यजतऽइति वरुणप्रघासान्ते (२. ५. २. ४८) साकमेधान्ते (२. ६. २. १९) च श्रुतम् न

---

१) See Pâraskara २. १. २) ? विवरान्कृत्वा २. ३) Thus Ss. त्र्येनी २. and the Brâhmaṇa throughout. ४) the Mânavam, see at १३. ५) ?? मरुद्देशे तादृ॰ २. ६) ? पर्वकर्णप्र॰ २. पर्वदेशादा॰ Ss. ७) Thus Ss. पूर्वकृतं २.